

que oratorii in eundē librorum numerū referendi uident̄. Ita tres erunt de oratore quartus
Brutus: quintus orator. Hæc oīa eo spectat: ut filiū hortet & ad sentētias graues philosophiæ
& ubertatē orationis: quæ duo cumulatissime & potissimū dicēdi artē Cice. erat assecutus.
¶ Ut sis par: æque doctus græce & latine. ¶ Quam quidem ad rem: sine arrogantia laudat
id quod Romanis opera sua præstiterit: & a re ipsa personaque sua beniuolentiam captat.
Ad quam rem: ut scilicet latini possint esse pares in facultate utriusque orationis & arte di-

cendi atque philosophia &
ornati græcis latinisque disci-
plinis. Nā ante Ciceronē: &
Varronem philosophia Ro-
mæ peregrinabat: & dicendi
artē Ci. ad summum perdu-
xit. Nos attulimus inq̄ auxi-
liū q̄ scripsimus in philoso-
phia: & oīs locos graues lati-
nos fecimus: & in rhetorics
nihil prætermissum ē: q̄ ad
cōsumatū oratore ptineret.
Ergo non modo illi qui sunt
oīo rudes græcarū litterarū:
sine quibus philosophia græ-
cis litteris celebrata sciri non poterat a latinis. Habent iam cognitionem philosophiæ lati-
nis monumentis illustratæ a nobis: ut Romani græcis litteris in philosophia non egeant: sed
& illi qui græce sciunt: tamen non perfecte possunt intelligere locos graues a philosophis
græcis tractatos: & iudicare de opinionibus & habere delectum: quod prudentis est: opera no-
stra inquit Cicero: non parum adiuti sunt: cum omnia latinis litteris illustrata sint: & potissi-
mum de finibus bonorum & malorum: in quibus uarias affert philosophantium opinio-
nes: & non probabiles refellit. ¶ Rudes ignari: rude lignum dicitur non expolitum: Inde
ad animum transseritur: rudesque illi dicuntur: qui adhuc animum non expoliuere di-
sciplinis & doctrina rerumque usu. ¶ Aliquantum: non dixit multum: ut uitaret arrogā-
tiā: & ideo utitur mediocritate. ¶ Ad dicendum quantum ad artem oratoriā: in qua
nihil fere iam a Romanis desideratur: confutatis quibusdam opinionibus græcorum: qui ut
ipse inquit: Ne parum multa scisse uiderentur: nonnulla conquisiuerunt: quæ nihil ad pro-
positum pertinebant: & in constitutionibus ubi dicit se aliqua excogitasse: & cum opinio-
nem græcorum confutat contendentium exempla in dignitatibus ab aliis sumenda. Attu-
lit igitur Cicero auxilium Romanis in arte dicendi: cum dederit optima præcepta & cogni-
tionem: ut iam non egeant p̄ceptis græcorum: qui dicendi artifices & scriptores fuerunt.
¶ Et ad iudicandum: quantum ad Philosophiam Topica rerumque scientiam: quam Cice-
ro complexus erat: & eloqui nitore illustratæ. Proprium oratoriis est dicere: Philosophi-
autem iudicare: qui ratione quadam & formulis disputant. Opera igitur Ciceronis senten-
tias græcorum in philosophia cognoscimus: & sententias ipsius aliorumque oppositas inter-
dum: ut quid sit melius & eligibilius in ipsis p̄ceptis finibusque bonorum & docti & ru-
des græcarum litterarum iudicare possunt. Quod quia magnificum & gloriosum Ciceroni
uidebatur & erat: non immerito filium ad paternæ gloriæ imitationem hortatur & excitat.
A se enim ad hæc omnia iter erat: uel maxime patefactum. Habenda est igitur gratia Cice-
roni: cum referri non possit: qui omnia latinis ingenii sui prope diuini ubertate: & in arte di-
cendi & in philosophia suppeditauit: ut ad utriusque facultatis perfectam cognitionem alio-
rum opera quasi non egeant: ad iudicandum igitur: id est ad philosophiam: cuius pro-
prium est recta ueraque cum ratione & formulis de omni re iudicare. ¶ Quamobrem:
igitur inquit Cicero: cum iam planum sit magnam esse utilitatem græce: & latine scire. Di-
sces philosophiam græcis litteris mandatam: & utere opinionibus & dogmate philosopho-
rum iudicio tuo: dummodo legas scripta nostra: & græca cum latinis coniungas. ¶ Edisces
quam diu uoles: beniuolum facit filium: cum ait: Da operam græcis litteris: quam diu uoles
sed quum impendere nimium studium in aliqua re ultra quam oporteat contra officium
sit: Corrigit Cicero permissionem dicens: Tamdiu debes uelle græcis litteris & philoso-
phiæ incumbere: quo usque uidebitur tibi non parum profecisse: sed id esse adeptum: quod
tempus & ratio exposcit: & sic filium hortatur: ut celerrime omnia: quorum indiget e-
ministrationem contendat: nec diutius illic immoretur: & desideat. Sed in oculis pa-
triæ & celebritate uiuat: uestigiisque paternis insistat: quod minime fecit.